

**WÜRTTEMBERGI MAGYAR PROTESTÁNS GYÜLEKEZET
UNGARISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE IN WÜRTTEMBERG**

Lelkészi hivatal – Pfarramt: D-70184 Stuttgart, Gänsheidestr. 9

T: 0711/23-49-529 – FAX: 0711/9586-1974 – e-mail: istvan.gemes@freenet.de

Gémes Pál I. lelkész, Tel. 07033/54-48-07 – e-mail: ungarischegemeinde.stuttgart@googlemail.com

Honlapunk : www.ung-ev-gemeinde.de.tf

MEGHÍVÓ – 2012. május

– gyülekezetünk 65. Éves –

Istentiszteletek

Stuttgart-Bad Cannstatt – Május 13

Lutherkirche, Waiblinger- és Martin-Luther-Str. sarkán, május 13-án, du. 3-kor. Igehirdetés a „Ragaszkodj hozzá” c.sorozatban: Tudsz-e még énekelni? (Kol 3,1). A szeretetvendégségen anyáknap-i műsor gyermekeinkkel.

Heilbronn-Sontheim – Május 20

Matthaeuskirche, Lauffenerstr. 7, május 20-án, vasárnap d.u. 3-kor. Igehirdetés Kol 4,2-4-ről: „Kitartás az imádságban”. A szeretetvendégségen: „Mozgassuk meg az agytekervényeinket!”

Stuttgart-Bad Cannstatt – Május 27 Pünkösd, úrvacsorával.

Lutherkirche, Waiblinger- és Martin-Luther-Str. sarkán, május 27-én vasárnap d.u. 3-kor; úrvacsorával. Igehirdetés a „Ragaszkodj hozzá” c.sorozatban: Róm 8,8-17-ről „Lélektől lélekig?”. A szeretetvendégségen vetítettképes irodalmi előadás „Felvidéki várak – a mondák világa” címen.

MÁJUSI GYÜLEKEZETI HÍREK

8-án és 22-én, kedd este 19,30-tól beszélgető kör a lelkészi hivatalban:
Nem vagyok felelős! (8) – Örökifjuság- utópia- és / vagy üzlet? (22).

a presbitérium és a lelkészek

FIGYELEM!! AZ ÚTITÁRS POSTABANK-KONTÓJA MEGSZÜNT. TOVÁBBI ÁTUTALÁSOKAT A GYÜLEKEZET SZÁMLÁJÁRA KÉRÜNK (LB-BW, BLZ. 600 501 01, Kto.Nr.1180084).

MI UJSÁG A GYÜLEKEZETBEN ...?

28-án, pünkösd hétfőjén

a világtávlatú egyház ünnepel a stuttgarti Stiftskirche-ben, de. 11 órakor. A Württembergi Ev.Egyház keretében dolgozó 27 nem-német nyelvű gyülekezet istentiszteletén mi magyarok is évek óta résztveszünk. Az istentisztelet után a gyülekezetek nemzeti ételeket kínálnak – az idén nekünk is lesz újra sátrunk, rétesekkel, pogácsával. Hívogassuk ismerőseinket is!

**Nagy KÖNYVKIÁRUSÍTÁST rendezünk májusi istentiszteleteinken.
1 € - ért vehet 3 könyvet!**

Köszönet a bolhapiac vásárlóinak: 260 € a csángó gyerekek iskoláztatására.
A világimnap-i istentisztelet perselypénze 300 € volt. Így együtt 560 € -t vihetett el Gyökössy Kinga Erdélybe.

Továbbra is megrendelhető „Stuttgarti Márciusok” c. könyvünk, amely 31 év márciusi ünnepélyeink szövegét tartalmazza. Ára postaköltséggel együtt 12 €.

... ezen elgondolkoztunk...

Valószínűleg semmi sem határozza meg jobban mai világunkat, mint a tervezés, a projekt-gyártás, az előrejelzés, a prognózis. A média agyontöm bennünket vele naponként és örökösen: 2020-ban vége az „Atomwirtschaft“-nak (legalábbis Germániában); 2030-ra x-százalékkal növekszik a szeniorok (és szenilisek) lakosságaránya; 2050-re elfogy a föld olajtartaléka; 2025-re a föld minden harmadik lakója kínai vagy indiai lesz; pár évtizeden belül ennyivel meg ennyivel nő a gyártott autók száma, a föld lakossága, a kiirtott növény- és állatfajoké, no meg az éhezőké és reménytelenül szegényeké, stb. stb.

Kézbeveszel egy ujságot és biztos lehetsz, hogy mindig megtalálsz benne a napi „horror-prognózist“. De ha nem, akkor még mindig ott ül asztalánál Madame Jolanda, aki majd tenyeredből vagy a kártyáiból olvassa fejedre irgalmatlanul, hogy ezekből a prognózisokból milyen örvendetes vagy megdöbbenő szelet jut majd neked.

Legszívesebben prognózis-**örületről** kellene beszélnünk, amely – a német „Wahn“ szó értelmében –, képzelődést, ábrándot, de ugyanakkor megőrülést is jelenthet. Pedig ugye milyen örömmel állítottuk, hogy túléljük a szocialista 3-, meg 5-, meg 10-éves tervgazdálkodás kínos csődorszakát... De valaki(k)nek érdeke, hogy szüntelenül kalapálja belénk a kikerülhetetlen végzetet, vagy a rózsás jövőt, a jövőbenézéssel. Nemcsak gazdasági, szociális, de kulturális életünket is beárnyékolja, sőt sakkban tartja a kötelező és kizárólagos **előre** tekintés. Eleve vesztett, aki nem tudja megmondani, hogy termékét x -év múlva milyen forradalmi újítással hozza forgalomba, mennyivel tudja növelni a piacát, hány új munkahelyet biztosít (vagy szünteti meg!). Konjunktúráját éli a prognózis-barkácsolás, magas nívón! Eufóriát kiváltva keveseknél – és súlyos pörölyként átélve nagyon sokaktól.

Nagy bánatunkra ez az abszolút jövőre-beállítottság bevonult már a keresztény egyházakba is. Állítólag a német protestantizmus léleklétszáma 25 éven belül egy harmadával csökken; a reformáció egyébként örömmel várható, 500. évfordulójára, 2017-re, több lesz a muszlim az országban, mint a reformatori kereszténység; 15 éven belül fölöslegessé válik a templomok egyötöde; drasztikusan csökkenteni kell a gyülekezetek számát és sokkal kevesebb lekipásztorral is megoldható az egyházak fennállása és zavartalan működése. Prognózis, előrejelzés ez, a legmagasabb nívón!

Ebben a klerikalizálódott prognózis-örületben került kezembe a 19. századi nagy dán ébresztőnek és kritikusnak, Sören Kierkegaard-nak (1818-1855) elgondolkodtató képe az **evezősről**. Aki evez, háttal ül csónakjában az úticéljának. Erejét mégsem arra kell összpontosítsa, hogy örökösen a cél felé tekintessen. Hanem az evezésre, azaz az *éppen jelenleg legfontosabb munkájára*. Képben szólva: nem a célbajutás holnapjának él, hanem az evezés mai napjának. Mert tudja, hogy a (holnap) célba-jutás lehetetlen lenne a (mai), erőteljes evezés nélkül. Ilyen a mai ember – mondja Kierkegaard – és a mai keresztény is, aki nem felejt el betegesen, ideges célrafixálódás közben, a célbajutás elengedhetetlen feltételéről: az evezésről. Nem tébolyodik meg a prognózisoktól, nem rohan Madame x-hez, hogy ugyan varázsolja már lelki szeme elé a könnyed célhozérést, nem engedi magát elrémisztetni bármilyen ökonometriai modellektől, tudományosan hangzó előrejelzésektől. Viszont annál erőteljesebben és összeszedettebben húzza az evezőjét, nehogy leálljon a csónakja, megfenekeljen a mocsárban és lehetetlenné váljék a cél elérése.

Ne vessük ellene, hogy ez fatalizmus! Tudjuk, valljuk, hogy érdemes, sőt létfontosságú mind egyénnek, mind a közösségnek a tervezés. Nem ezt kívánjuk eláztatni! Hanem azt a terrort, amely hihetetlen erőfeszítést követel meg a prognózisgyártáshoz, hogy arra összpontosítva, lebénítson és ne maradjon erőnk a *mai feladat* hűségese elvégzésére.

Nem lettünk mi, keresztények, gyanusak a világ szemében, ha ebben az örületben megfeleled-kezünk mai elodázhatatlan feladataink elvégzéséről – a jövővel való ideges bajlódás miatt? Muszlim szekta 25 millió Koránt osztogat ingyen Európában – ma. És nem késlekedik vele. Mi viszont már rég lemondtunk arról, hogy mai feladatunkat – az evangélium odavitelét minden elhitetlenedett európaihoz megtegyük, mert valami nemes célt tartunk csupán szem előtt. A Korán-osztogatásnak – állítólag – főleg a fiatalok között nagy volna a sikere. Miközben mi – evezés helyett – egyre csak hátra pislogunk abban a tévhitben, hogy így biztosan révbe jutunk...

Hát nem kellene éppen **ma** egészen komolyan vennünk Mesterünk tanítását? „Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért; elég minden napnak a maga baja.“ (Mt 6,34)